

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΓΙΟΣ

Σήμερα παιδιά θα διηγηθούμε την ιστορία που ακούσαμε στο Ευαγγέλιο αυτή την Κυριακή. Ας την ακούσουμε με προσοχή γιατί έχει σπουδαία πράγματα να μας διδάξει:

Κάποιος άνθρωπος είχε δυο γιους. Ο μικρότερος από αυτούς μια μέρα είπε στον πατέρα του:

- Πατέρα, δώσε μου τα λεφτά από το κομμάτι της περιουσίας που μου αναλογεί. Και ο πατέρας μοίρασε τα λεφτά στα δυο αδέρφια. Ύστερα από λίγες μέρες ο μικρότερος γιος τα μάζεψε όλα κι έφυγε σε χώρα μακρινή. Εκεί όμως χάλασε όλα τα λεφτά του κάνοντας άσχημα πράγματα. Όταν τα ξόδεψε όλα, έτυχε να πέσει μεγάλη πείνα στη χώρα που έμενε και άρχισε ο μικρός γιος να πεινάει και να μην μπορεί να αγοράσει φαγητό. Για να βγάλει λίγα χεήματα, λοιπόν, έψεξε να βρει μια δουλειά. Κάποιος τον πήρε για να δουλέψει στα χωράφια του και να του προσέχει τα γουρουνία. Αλλά τόσο πολύ υπέφερε και τόσο πολύ πείναγε, που λαχταρούσε να φάει ακόμα και το βρώμικο και καθόλου νόστιμο φαγητό των γουρουνιών.

Τότε ο γιος αυτός συνήλθε και είπε:

- Μα στο σπίτι του πατέρα μου, ακόμα κι οι εργάτες, ακόμα κι οι υπηρέτες έχουν τόσο πολύ φαγητό και ψωμί, που τους περισσεύει κιάλας κι εγώ κάθομαι εδώ και πεθαίνω από την πείνα... Το βρήκα τι θα κάνω: Θα σηκωθώ και θα πάω πίσω στον πατέρα μου και θα του πω: Πατέρα μου, συγχώρεσέ με! Πόσο πολύ σε στενοχώρησα κι εσένα, αλλά και τον Θεό τον ίδιο. Δεν είμαι πια άξιος να λέγομαι γιος σου. Σε παρακαλώ, κάνε με έναν υπηρέτη σου.

Σηκώθηκε λοιπόν, και ξεκίνησε να πάει στον πατέρα του. Στο σπίτι του τώρα, ο πατέρας καθόταν στο μπαλκόνι και κάθε μέρα κοιτούσε μήπως και έρθει ο γιος του. Κι άξαφνα τον είδε! Είδε το παιδί του να έρχεται από μακριά και τον λυπήθηκε: Έτρεξε και τον αγκάλιασε σφιχτά! Τον γέμισε φιλιά!

Ο γιος τότε του είπε: Πατέρα μου, πόσο σε στενοχώρησα κι εσένα και τον Θεό με όσα έκανα... Δεν είμαι άξιος να λέγομαι γιος σου!

Όμως ο πατέρας τον διέκοψε, φώναξε τους υπηρέτες και τους είπε:

- Φέρτε γρήγορα τα καλύτερα ρούχα και ντύστε τον και φορέστε του στο χέρι ένα δαχτυλίδι και δώστε του και παπούτσια. Φέρτε το καλύτερο μοσχάρι και τα καλύτερα φαγητά για να φάμε και να χαρούμε, γιατί γύρισε πίσω ο γιος μου, που ήταν χαμένος και βρέθηκε.

Κι έτσι άρχισε μια μεγάλη και χαρούμενη γιορτή!

Παιδιά, όπως είναι ο πατέρας της ιστορίας αυτής, έτσι είναι και ο Θεός. Μας περιμένει και μας συγχωρεί ό,τι κακό και να έχουμε κάνει, όσο κι αν Τον έχουμε στενοχωρήσει... Αρκεί να

ζητήσουμε συγγνώμη, συγχώρεση. Όπως ακριβώς δέχτηκε ο Πατέρας τον γιο του στην ιστορία που είπαμε.

Να θυμόμαστε λοιπόν κι εμείς πάντα πως όταν κάνουμε κάτι και στενοχωρήσουμε τον Θεό, να ζητάμε συγγνώμη και ο Θεός θα μας συγχωρέσει.